

بررسی اثرات نوع محیط کشت و غلظت تنظیم کننده‌های رشد بر شاخه‌دهی و ریشه‌زایی گل

محمدی رقم کاشان ۲

کیوان شجاعی^۱، ابراهیم گنجی مقدم^۲ و وحید جاجرمی^{۳*}

چکیده

به منظور تعیین بهترین محیط کشت و ترکیب هورمونی جهت شاخه زایی و ریشه زایی ریزنمونه های گل محمدی آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تکرار در آزمایشگاه کشت بافت گیاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد در سال ۱۳۹۵ انجام شد. در مرحله اول آزمایش باززایی شاخساره ها در پاسخ به ترکیب محیط کشت و ترکیب هورمونی آنها مورد بررسی قرار گرفت. فاکتور های مورد بررسی شامل: سطوح مختلف تنظیم کننده های رشد BAP در ۵ سطح (۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ میلی گرم در لیتر) و NAA در سه سطح (۰، ۰/۱ و ۰/۵ میلی گرم در لیتر) و محیط کشت (MS و WPM) بود، به همین منظور از قطعات تک گره ساقه گیاهان پرورش یافته در گلخانه به منظور تهیه ریزنمونه استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری بین محیط های کشت مورد استفاده و غلظت های مختلف تنظیم کننده رشد در رابطه با ویژگی های باززایی شاخساره وجود داشت. بیشترین طول شاخساره در محیط کشت WPM مشاهده و درصد باززایی و تعداد شاخساره در هر دو محیط یکسان بود. اثر متقابل دو تنظیم کننده رشد نشان داد تیمار ۲ میلی گرم BAP و بدون NAA دارای بیشترین طول شاخساره بود. بهترین تیمار جهت طول شاخساره محیط کشت WPM به همراه غلظت هورمونی ۱/۵ میلی گرم در لیتر BAP با ۰/۵ میلی گرم در لیتر NAA بود و با تیمار محیط کشت WPM به همراه غلظت هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر BAP با ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA تفاوت معنی داری نداشت. بیشترین تعداد شاخساره در محیط کشت WPM به همراه تیمار هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر BAP و ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA بود که با تیمار محیط کشت MS با ۲ میلی گرم BAP، بدون مصرف NAA در یک سطح اماری بود. کاربرد تنظیم کننده رشد NAA در محیط کشت باعث کاهش درصد باززایی شاخساره شد. بیشترین درصد باززایی شاخساره در غلظت ۲ میلی گرم در لیتر BAP بدون هورمون NAA در محیط WPM و محیط MS با ۱ میلی گرم BAP و بدون NAA مشاهده شد. در مرحله دوم آزمایش واکنش محیط های کشت به غلظت های مختلف تنظیم کننده (۱، ۲ و ۳ میلی لیتر) به منظور ریشه زایی شاخساره ها مورد ارزیابی قرار گرفت و نتایج نشان داد که محیط MS حاوی ۱ میلی گرم IBA. دارای بیشترین شاخص های ریشه زایی بود.

واژه‌های کلیدی: گل محمدی، ریزازدیادی، تنظیم کننده رشد، محیط کشت، باززایی

^۱ گروه کشاورزی، واحد سبزوار، دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار، ایران

^۲ دانشیار پژوهش بخش تحقیقات نهال و بذر مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

^{۳*} نویسنده مسئول، استادیار گروه کشاورزی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران. ایمیل: Vahid_jajarmii@yahoo.com

مقدمه

گل محمدی (*Rosa damascena*) یکی از مهمترین گونه های معطر رز می باشد که به صورت درختچه ای و چند ساله است. ارزشمندترین بخش قابل مصرف در این گیاه گل آن می باشد، که به اشکال مختلف نظیر گل خشک، مربا و گلاب در غذای انسان به مصرف می رسد. محصولات بدست آمده از گل محمدی شامل گل خشک، گلاب و اسانس هستند که علاوه بر مصرف داخل کشور از اقلام مهم صادراتی نیز می باشد. از اسانس گل محمدی در صنایع عطر سازی، آرایشی و عطر درمانی نیز استفاده می شود. روش های کلاسیک و متداول تکثیر گل محمدی پاجوش، قلمه و پیوند زدن است. از بذر ها نیز معمولاً برای تکثیر گونه ها و ارقام جدید و برای تولید پایه ها استفاده می شود. اگرچه تکثیر به وسیله اندام های رویشی یک تکنیک غالب در تکثیر اغلب رز ها می باشد اما با این حال هنوز سلامتی و عاری از بیماری بودن گیاهان حاصل از این روش ها قابل تأیید نیست. علاوه بر این وابستگی فصلی، هزینه های بالای تکثیر، کار پر زحمت و سرعت آهسته در تکثیر از دیگر محدودیت های موجود در روش های سنتی تکثیر می باشد. برجسته ترین خصوصیت روش های تکثیر درون شیشه ای، قدرت تکثیر بسیار زیاد در فاصله زمانی اندک، تولید گیاهان عاری از بیماری با محتوای ژنتیکی یکسان و کیفیت یکنواخت می باشد. طی پژوهشی (قاسمی و همکاران، ۱۳۹۱) تأثیر تیمارهای هورمونی بر میزان ساقه زایی و ریشه زایی در ۲ گونه گیاه درمنه را مورد مطالعه قرار دارند. بیشترین میزان ساقه زایی در گونه *absinthium* به دست آمد. در هر ۲ گونه *absinthium* و *annua* بیشترین تعداد ساقه در تیمار هورمونی ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA به همراه ۲ میلی گرم در لیتر BAP مشاهده شد. در پژوهشی که توسط قلیزاده و همکاران (۱۳۹۳) بر روی گل محمدی انجام شد گزارش کردند که از میان محیط های کشت (MS, WP, QL) برای تکثیر ساقه، نو ساقه و طول ساقه، محیط کشت QL و به جهت تکثیر ریشه و طول ریشه،

محیط کشت WP با تیمار ۰/۲ میلی گرم بر لیتر NAA بهترین نتایج را نشان داد. در بررسی تعیین بهترین محیط کشت و سطح هورمونی به منظور ریشه دار کردن نو ساقه های ۳ ژنوتیپ گل محمدی، گزارش شد بیشترین میزان پرآوری در سطح ۲ میلی گرم بر لیتر از BAP بوده است (امیدی قلعه محمدی، ۱۳۹۳). اثر توده و غلظت BAP بر درصد و میانگین باززایی گیاه ریحان معنی دار بود و بیشترین درصد باززایی شاخساره در توده مجارستان و در غلظت ۲/۵ میلی گرم در لیتر BAP ثبت گردید (اصغری، ۱۳۹۱). این تحقیق با هدف بررسی اثرات نوع محیط کشت و غلظت تنظیم کننده های رشد بر شاخه دهی و ریشه زایی گل محمدی در شرایط درون شیشه ای (کشت بافت) انجام شد.

مواد و روش ها

این آزمایش به روش کشت درون شیشه ای و در ۲ مرحله اجراء گردید. در مرحله اول آزمایش، باززایی شاخساره از ریزنمونه های حاصل از قلمه های تک گره ساقه و در مرحله دوم، ریشه زایی درون شیشه ای شاخساره ها، در واکنش به ترکیب هورمونی و محیط های کشت بود. هر ۲ مرحله آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تکرار اجرا گردید. پایه های گیاهی مناسب مورد نیاز در این آزمایش (پیرو نتایج تحقیقات انجام شده و نتایج مقدماتی از اجرای باززایی برخی از ژنوتیپ های مورد آزمایش در آزمایشگاه دانشگاه آزاد بجنورد) در سال ۱۳۹۵ از پایه های ارقام مناسب و پرگل گل محمدی، بومی باغات کاشان (که در این آزمایش بعنوان کاشان ۲ گزارش شده است) تهیه گردید و پس از انتقال به گلخانه در گلخانه دانشگاه آزاد اسلامی بجنورد نگهداری شد. غلظت های تنظیم کننده رشد شامل: BAP در ۵ سطح (۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ میلی گرم در لیتر) و NAA در سه سطح (۰، ۰/۱ و ۰/۵ میلی گرم در لیتر) و محیط کشت (MS و WPM) بود، ساقه های جوان از بوته های موجود در گلخانه جدا شده و جهت تهیه ریزنمونه به آزمایشگاه منتقل گردیدند. در آزمایشگاه ابتدا برگ ها از ساقه جدا

شده است که سیتوکنین‌ها باعث افزایش رشد و تقسیم سلولی در کشت بافت گیاهی شده و در پرآوری ساقه، با کاهش غالبیت انتهایی، رشد جوانه‌های جانبی را در کشت نوساقه افزایش می‌دهند (زارعی و همکاران، ۱۳۹۲). اثر متقابل دو تنظیم کننده رشد نشان داد تیمار ۲ میلی گرم BAP در سطح ۰/۱ و یا بدون NAA دارای بیشترین طول شاخساره بود. بررسی اثر متقابل سه گانه (BAP، محیط کشت و NAA) نشان داد، بهترین تیمار جهت طول شاخساره محیط کشت WPM به همراه غلظت هورمونی ۱/۵ میلی گرم در لیتر BAP با ۰/۵ میلی گرم در لیتر NAA می‌باشد که با تیمار محیط کشت WPM به همراه غلظت هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر BAP با ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA تفاوت معنی دار نداشت. (شکل ۱).

با توجه به نتایج تجزیه واریانس، تأثیر محیط کشت بر تعداد شاخساره در ریز نمونه معنی دار نبود. اثر غلظت تنظیم کننده رشد BAP بر تعداد شاخساره در ریز نمونه در سطح آماری ۱ درصد معنی دار بود و افزایش غلظت BAP در محیط کشت باعث افزایش تعداد شاخساره در ریز نمونه گردید، به طوری که کمترین و بیشترین تعداد شاخساره در ریز نمونه به ترتیب در غلظت ۰ و ۲ میلی گرم در لیتر BAP مشاهده شد. افزایش تعداد شاخساره در ریز نمونه در واکنش به مصرف BAP بیانگر نقش مشخص سیتوکنین‌ها در قابلیت تحرک، تکثیر و تقسیم سلولی در بافتهای ریز نمونه مورد کشت و در نتیجه تشکیل اندام در بافتهای تیمار شده می‌باشد. ریز نمونه گره، دارای جوانه‌های نهفته و مستعدی است که مصرف سیتوکنین سبب تحریک تعداد بیشتری از آنها شده و تعداد شاخساره در ریز نمونه را افزایش می‌دهد (اصغری و همکاران، ۱۳۹۱). در بررسی اثر تنظیم کننده‌های رشد در گیاهان دارای بافت چوبی گزارش شد که استفاده از سیتوکنین‌ها موجب افزایش ضریب پرآوری در رزها می‌شود (Huetteman, 1993)

بیشترین تعداد شاخساره در اثر متقابل دوگانه محیط کشت و تنظیم کننده رشد، متعلق بود به محیط کشت

شده و ساقه‌ها با قلمه‌های تک گره، برش خوردند. مراحل گندزدایی ریز نمونه‌ها به مدت ۳۰ دقیقه با استفاده از آب جاری و مایع ظرف شویی انجام و سپس، نمونه‌ها به مدت ۳ دقیقه با محلول کلرید جیوه ۰/۱ درصد ضد عفونی و پس از آن ۳ مرحله آبشویی با آب مقطر استریل انجام و سپس ۱ دقیقه با الکل ۷۰ درصد و دوباره ۳ مرحله با آب مقطر آبشویی گردیدند. پس از کشت کلیه تیمارها، ظروف کشت به اتاقک رشد، با شرایط دمایی ۲۵ درجه سانتی گراد و شدت نور ۳۰۰۰ لوکس با دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی منتقل شدند. پس از گذشت ۴۵ روز، کلیه تیمارها در رابطه با باززایی شاخساره مورد بررسی قرار گرفته و خصوصیات نظیر درصد باززایی، طول شاخساره و تعداد شاخساره در هر ریز نمونه تعیین گردید. اثر غلظت هورمون IBA (۰/۲، ۱ و ۳ میلی لیتر) و محیط‌های کشت MS و WPM بر ریشه‌زایی شاخساره‌های تولید شده در مرحله قبل از آزمایش مورد بررسی قرار گرفت. ریز نمونه‌های ریشه دار شده پس از گذشت ۴۵ روز از محیط کشت خارج گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار کامپیوتری SAS انجام شد و جداول و نمودارها با استفاده از نرم افزارهای Word و Excel ترسیم گردیدند. مقایسه میانگین داده‌ها با روش دانکن صورت گرفت.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های آزمایش نشان داد که تفاوت معنی داری بین غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشدی و محیط‌های کشت و اثر متقابل آنها در برخی ویژگی‌های باززایی شاخساره وجود داشت به طوری که تأثیر محیط کشت بر طول شاخساره در سطح ۱ درصد معنی دار بود و بیشترین طول شاخساره در محیط WPM مشاهده شد. افزایش غلظت BAP تا ۲ میلی گرم در لیتر، طول شاخساره را افزایش داد و تفاوت آماری معنی داری بین غلظت‌های ۱ و ۰/۵ میلی گرم در لیتر NAA از نظر طول شاخساره وجود نداشت. سیتوکنین‌ها باعث تورم بافت‌ها، تحریک نمو جوانه‌های جانبی نابجا و تحریک تقسیم سلولی می‌شوند. امروزه به خوبی مشخص

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده های آزمایش نشان داد که تفاوت معنی داری بین غلظت های مختلف تنظیم کننده رشد IBA در محیط های کشت متفاوت در رابطه با ریشه زایی شاخساره وجود داشت. طول ریشه، تعداد ریشه و درصد باززایی ریشه در محیط MS نسبت به محیط کشت WPM بیشتر بود و با افزایش غلظت IBA تا ۱ میلی گرم در لیتر، طول و تعداد ریشه را افزایش داد، اما با افزایش غلظت آن به ۲ و ۳ میلی گرم در لیتر باعث کاهش طول ریشه نسبت به غلظت ۱ میلی گرم در لیتر، گردید. بیشترین و کمترین میانگین طول و تعداد ریشه به ترتیب در غلظت ۱ و ۰ میلی گرم در لیتر IBA در محیط کشت MS مشاهده شد (شکل ۴). اکسین ها در ریشه زایی مؤثرند و غلظت هایی از اکسین که در رشد ساقه مؤثرند در رشد ریشه اثر بازدارندگی دارند ولی در عین حال دز بالای اکسین با فعال ساختن تقسیم یاخته های دایره محیطیه، ایجاد ریشه ها را تحریک می کنند. جهت ریشه دار کردن نو ساقه های *R. miniatur* از محیط کشت پایه MS با تیمار های ۰/۰۵ و ۰/۱ میلی گرم بر لیتر IBA استفاده شد و گزارش شد که بهترین تیمار جهت ریشه زایی ۰/۱ میلی گرم بر لیتر بود (Farah, 2012). در آزمایشی که به منظور تعیین بهترین سطح هورمونی IAA و IBA بر روی *R. hybrida* انجام شد، بهترین درصد ریشه زایی در تیمار ۲ میلی گرم بر لیتر IBA در محیط MS بدست آمد (Attia and Adel, 2012).

جدول تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر متقابل نوع محیط کشت، نوع و غلظت تنظیم کننده های رشدی بر تعداد شاخساره در سطح آماری ۵ درصد معنی دار است. می توان نتیجه گرفت که محیط کشت WPM به همراه تیمار هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر BAP و ۰/۵ میلی گرم در لیتر NAA بهترین تیمار هورمونی جهت افزایش سریع تعداد شاخه های ریزنمونه گل محمدی می باشد (شکل ۵).

WPM و غلظت ۲ میلی گرم BAP و ۰/۵ میلی گرم NAA در محیط MS. در بررسی اثر متقابل سه گانه می توان نتیجه گرفت که محیط کشت WPM به همراه تیمار هورمونی ۲ میلی گرم در لیتر BAP و ۰/۱ میلی گرم در لیتر بهترین تیمار هورمونی جهت افزایش سریع تعداد شاخه های ریزنمونه گل محمدی می باشند که با تیمار محیط کشت MS با ۲ میلی گرم BAP بدون مصرف NAA در یک سطح آماری بود. غلظت های ضعیف اکسین (NAA) در حضور سیتوکینین (BAP) آغاز طرح ریزی جوانه ها را امکان پذیر می سازند. غلظت های بالاتر، نمو این طرح های اولیه را متوقف می کند مثلاً در مورد سیب زمینی، به منظور جلوگیری از نمو زودرس جوانه ها، در طی حمل و نقل و یا ذخیره کردن، اکسین به کار می برند (فرشادیفیر و بخشی خانیکی، ۱۳۹۱). بنابراین نظر می رسد برای افزایش تعداد شاخه می توان فقط از تنظیم کننده BAP به میزان ۲ میلی گرم به تنهایی استفاده کرد. بیشترین میزان درصد باززایی در تیمار ۲ میلی گرم BAP بدست آمد. بررسی اثر متقابل NAA و محیط کشت نشان داد که بیشترین درصد باززایی شاخساره در تیمار عدم مصرف NAA و در محیط MS بدست آمد. کاربرد اکسین ها در کشت بافت باعث رشد طولی ساقه، تورم بافت ها تقسیم سلولی و تشکیل ریشه های نابجا می شوند، اما معمولاً از تشکیل شاخه های نابجا ممانعت و در نتیجه میزان درصد باززایی را کاهش می دهد. با این وجود واکنش به حضور اکسین در شرایط کشت بافت به عوامل متعددی از جمله نوع و غلظت اکسین و همچنین ژنوتیپ بستگی دارد (باقری و صفاری، ۱۳۸۸). بررسی اثر NAA نشان داد که با افزایش غلظت NAA از میزان درصد باززایی در هر دو محیط کشت کاسته شد (شکل ۲). بررسی اثر متقابل سه گانه نشان داد بیشترین درصد باززایی شاخساره در محیط کشت WPM و با ۲ میلی گرم BAP بدون NAA و محیط MS با ۱ میلی گرم BAP و بدون NAA مشاهده شد (شکل ۳).

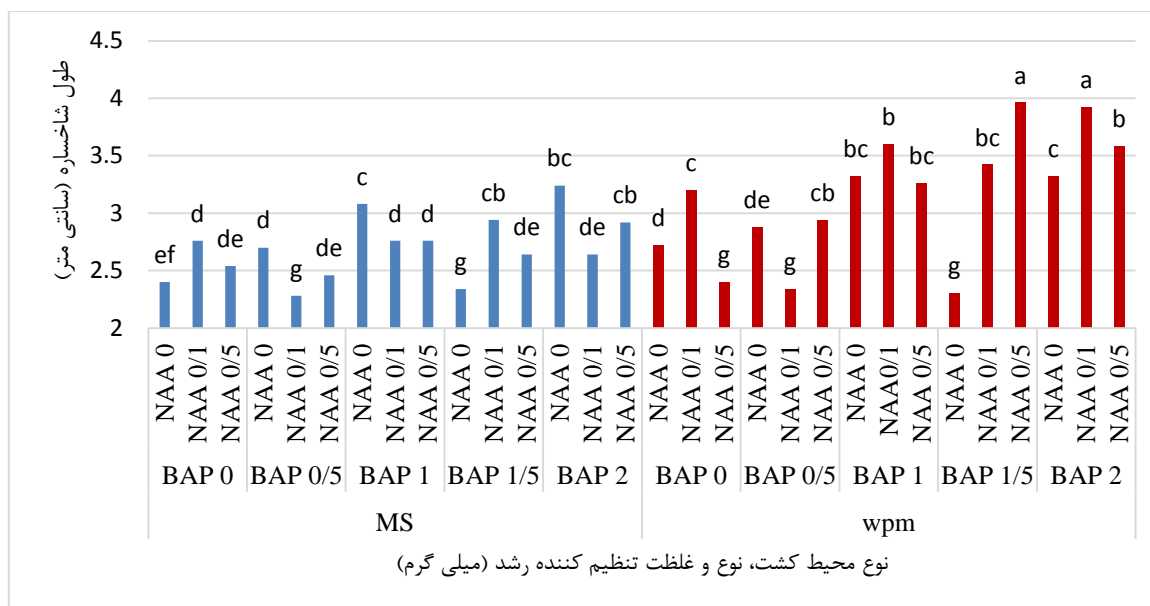
انتقال و سازگاری

در این مرحله از پژوهش روند کار طبق انتظارات نبود، در بررسی‌های صورت گرفته توسط سایر محققین درصد سازگاری نمونه‌ها بالا اعلام شده بود و همین امر میزان توقع از سازگاری گیاهچه‌های این پژوهش را افزایش داده بود. در حالی که در این طرح ما شاهد سازگاری نسبی نمونه‌ها (۵۰ درصد سازگاری) با محیط طبیعی بودیم. در بررسی اثر هورمون‌های رشدی بر کشت درون شیشه‌ای گیاه گل محمدی توسط طهرانی (۱۳۹۵) اعلام کرد که گیاهچه‌های حاصل از ریزازدیادی در شرایط کشت بافت با موفقیت سازگار گردیدند.

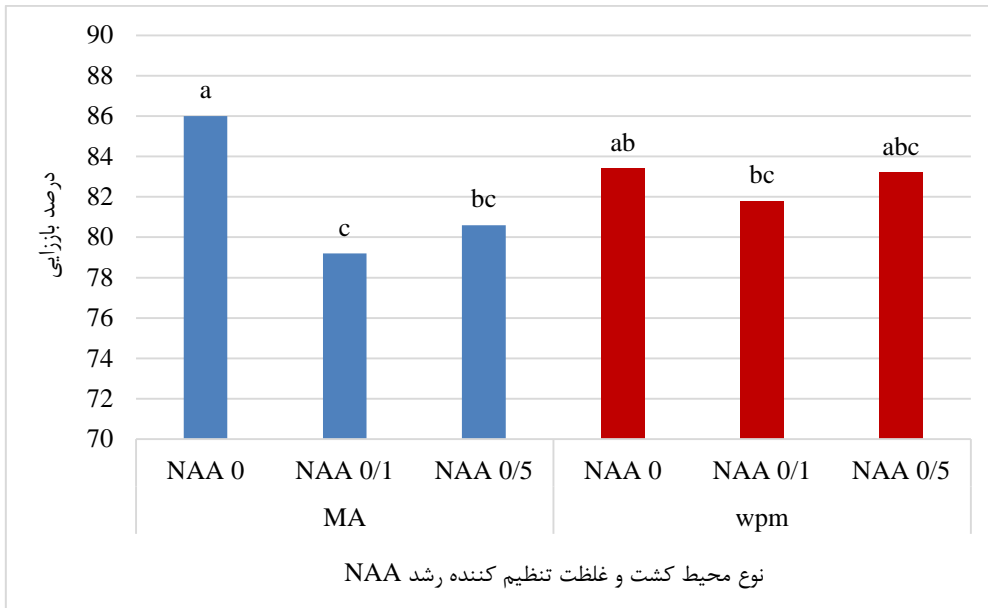
نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از بررسی اثر نوع محیط کشت و غلظت تنظیم کننده‌های رشد بر ریزازدیادی گل محمدی نشان

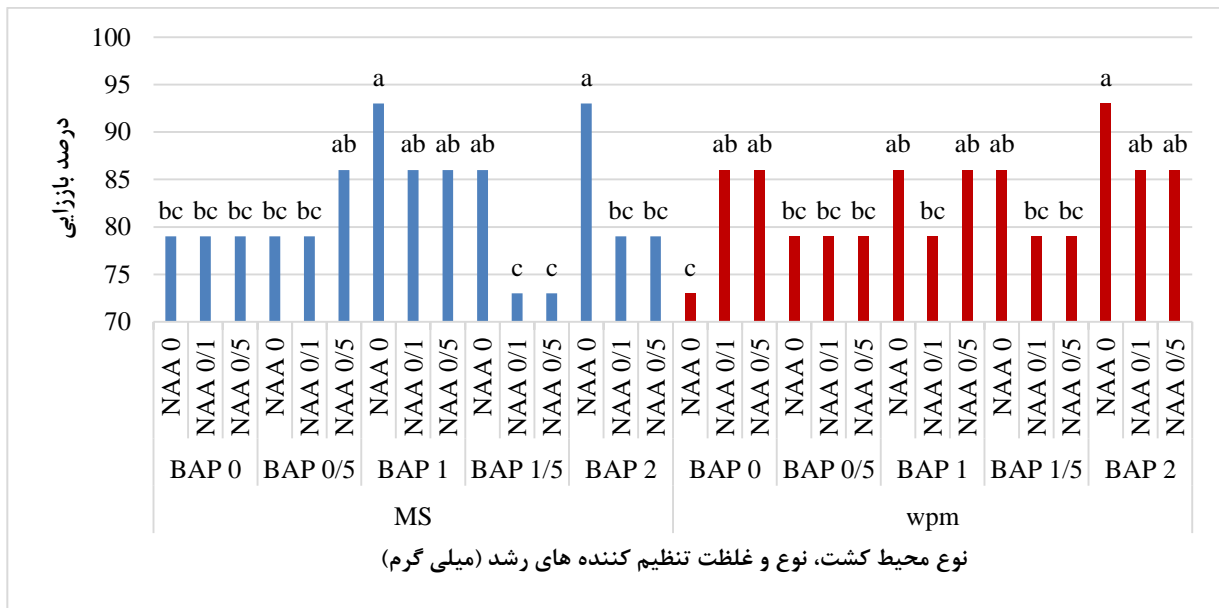
داد که غلظت تنظیم کننده رشد BAP در محیط WPM تأثیر معنی‌داری بر ویژگی‌های باززایی شاخساره داشت. بیشترین درصد باززایی شاخساره در غلظت ۲ میلی‌گرم در لیتر BAP بدون هورمون و بیشترین تعداد شاخساره در ریزنمونه و میانگین طول شاخساره به ترتیب NAA، ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر BAP به همراه ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر NAA در محیط کشت WPM مشاهده گردید. کاربرد هورمون NAA در محیط کشت باعث کاهش درصد باززایی شاخساره شد. در تیمار ریشه‌زایی نیز محیط کشت MS به همراه ۱ میلی‌گرم در لیتر IBA دارای بیشترین مقدار درصد ریشه‌زایی، طول ریشه و تعداد ریشه بود.

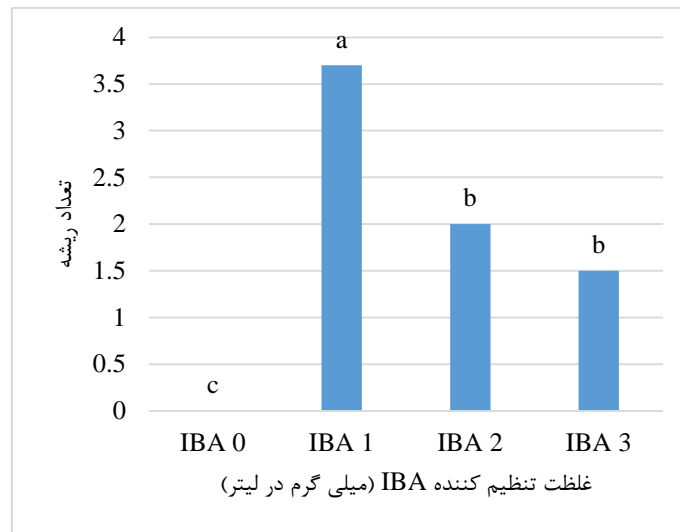
شکل ۱- اثر متقابل نوع محیط کشت، نوع و غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد بر طول شاخساره گل محمدی رقم کاشان ۲

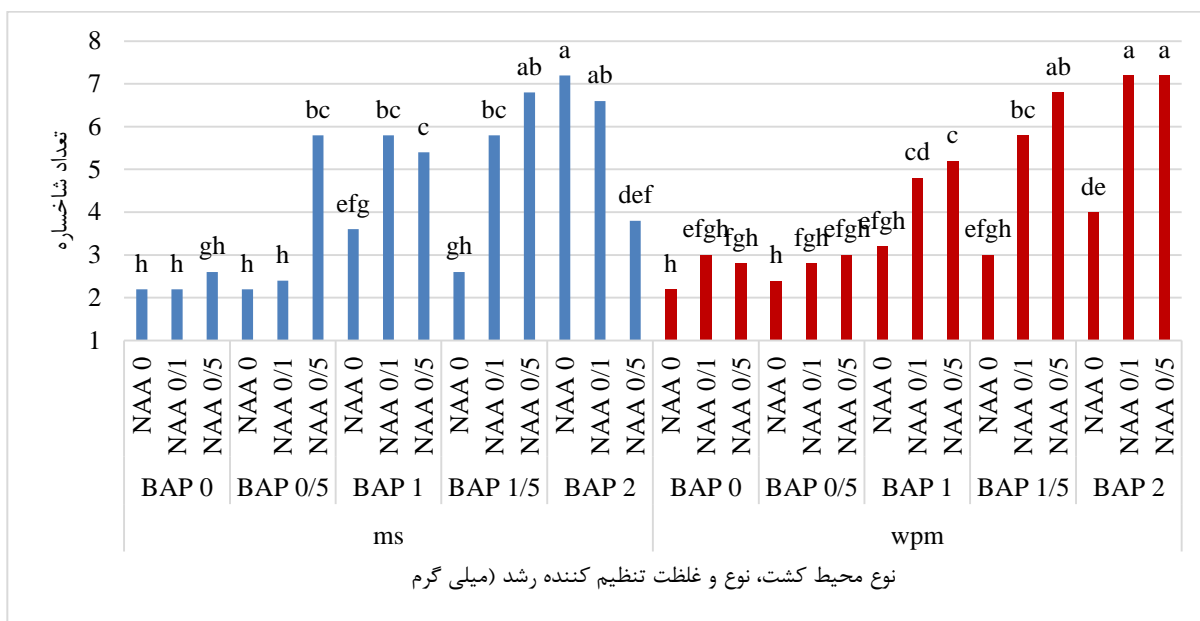
شکل ۲- اثر نوع محیط کشت و غلظت تنظیم کننده رشد NAA بر درصد باززایی شاخساره گل محمدی رقم کاشان ۲

شکل ۳- اثر متقابل نوع محیط کشت، نوع و غلظت تنظیم کننده های رشد بر درصد باززایی شاخساره گل محمدی رقم کاشان ۲

شکل ۴- اثر غلظت تنظیم کننده رشد IBA بر تعداد ریشه در شاخساره گل محمدی رقم کاشان ۲

شکل ۵- اثر متقابل نوع محیط کشت، نوع و غلظت تنظیم کننده‌های رشدی بر تعداد شاخساره گل محمدی رقم کاشان ۲

منابع

- فرشاديفر، م. و خشي خانیکي، غ. (۱۳۹۱). مباني بيوتکنولوژي و کشت بافت گیاهي. انتشارات دانشگاه پیام نور تهران
- قاسمي، ب.، حسيني، ر. و دهقان نيري، ف. (۱۳۹۱). بررسی تأثیر تیمارهاي هورموني بر میزان ساقه زايي و ريشه زايي در ۲ گونه گیاه درمنه. سومین همایش ملي بيوتکنولوژي کشاورزي ایران. دانشگاه فردوسي مشهد
- قليزاده، ف.، غلامي، ل. و کيارستمي، خ. (۱۳۹۳). بررسی اثر محیط کشت‌هاي پایه و تیمارهاي هورموني مختلف بر ريزازديادي گل محمدي (*Rosa damascena* Mill). مجله پژوهشهاي گیاهي (مجله زیست شناسي ایران)، ۲۵، ۱۲۵
- Farah, F. (2012). Propagation and growth from cultured single node explants of rosa (*Rosa miniature*). African Journal of Plant Science, 6(10), 221-232.
- Hutteman, C.A. and Preece, J.E. (1993). Thidiazuron a potent cytokinin for woody plant tissue culture cell. Tissue and organ culture, 33, 105-119
- اصغري، ف.، حسني، ع.، حسيني، ب. و فرخي، ج. (۱۳۹۱). بررسی اثرات نوع ژنوتیپ و غلظت هاي مختلف بنزیل آدنین بر باززايي مستقیم شاخساره ریحان در شرایط درون شیشه اي. نشریه علوم باغباني (علوم و صنایع کشاورزي)، ۲۶(۴)، ۴۳۹-۴۴۴
- اميدي قلعه محمدي، م.، يداللهي، ع.، احمدي، ن. و بیرانوند، ف. (۱۳۹۳). تأثیر محیط‌هاي مایع و جامد بر پرآوری درون شیشه اي ژنوتیپ هاي برتر گل محمدي. اولین کنگره ملي گل و گیاهان زینتي ایران، کرج.
- باقري، ع. و صفاري، م. (۱۳۸۸). مباني کشت بافت گیاهي. تألیف آر، ال، ام پیریک. انتشارات جهاد دانشگاهي مشهد.
- زارعي، م.، گروسي، ق.، نظامي، ا.، حسيني، ر. و احمدي، ج. (۱۳۹۲). تأثیر محیط کشت، منبع کربن و طیف نور در نوساقه زايي و شیوه تیمار کربن در ريشه زايي پایه رویشي Gisela 6. مجله سلول و بافت، ۴(۲)، ۱۶۹-۱۸۵

Investigation effects of culture media and growth regulators concentration on proliferation and rooting of *Rosa damascena* Mill cv "Kashan 2"

Keyvan Shojaiee¹, Ebrahim Ganji Moghadam² and Vahid Jajarmi^{3*}

Abstract

In order to investigation effects of culture media and growth regulators concentration on proliferation and rooting of *Rosa damascena* Mill cv "Kashan 2" an experiment was conducted in factorial completely random design with five replication in Bojnourd branch, Islamic Azad University in 2017. In the first stage, regeneration of shoots was investigated in response to the composition of the culture medium and hormonal composition. The factors included: levels of BAP in 5 levels (0, 0.5, 1, 1.5, 2 mg/l) and NAA in three levels (0, 0.1, 0.5 mg/l) and medium culture (MS and WPM). The results showed that there was a significant difference between the culture of media and concentrations of growth regulator. The highest shoot length was observed in WPM medium. There is no significant difference between medium culture (MS and WPM) for regeneration and number of shoot. The interaction of two growth regulators showed that the highest shoot length belonged to 2 mg/l of BAP and 0 NAA. The highest shoot length was observed in WPM culture medium and 1.5 mg/l BAP with 0.5 mg/l NAA. The highest number of shoots belonged to WPM and 2 mg/l BAP and 0.1 mg/l NAA. NAA growth regulator reduced the percentage of shoot regeneration. The highest percentage of shoot regeneration was observed at 2 mg/l BAP without NAA hormone in WPM medium and MS medium with 1 mg/l BAP and 0 NAA. In the second stage, the reaction of culture media to levels of IBA regulator (1.2 and 3 ml) investigated. The results showed that the highest indices of rooting belonged to MS medium and 1 mg IBA.

Keywords: *Rosa damascena*, In vitro culture, Regeneration, Growth regulators

¹ Department Agronomy, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran

² Associate Professor, Khorasan Razavi Agricultural and Natural Resources Research Center, Bojnourd, Iran

^{3*} Corresponding author, Department Agronomy, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran. Email: vahid_jajarmi@yahoo.com